

lån, ligesom sidstnævnte gruppe lande og enkelte afrikanske stater modsatte sig bevillingerne til FN's mindekirkegård i Korea og til UNCURK. Flere afro-asiatiske lande udtrykte bekymring over den langsomme opbygning af UNCTAD og UNIDO, på hvis bevillinger der måtte konstateres et mindre-forbrug på godt \$ 0,5 mill. i 1968.

Plenarforsamlingen vedtog den 21. december 1968 resolutionsudkastet om udgiftsbevillingerne med stemmemønsteret 108-0-14 (res. 2468 A).

Resolutionsudkastet om indtægtsbevillingerne blev vedtaget enstemmigt (res. 2468 B).

5. udvalgs beretning: A/7466 og Corr. 1.

Budgettet for 1969.

(Dagsordenens punkt 74).

Udvalget behandlede i tiden 21. oktober til 20. december 1968 budgetforslaget for 1969. I sin tale ved forelæggelsen af forslaget redegjorde generalsekretæren for den finansielle situation, som han betegnede som utilfredsstillende. Det fremhævedes bl. a., at et beløb på \$ 47-48 mill. udkrævedes for at gøre organisationen solvent, og at ubetalte medlemsbidrag pr. 30. september 1968 beløb sig til \$ 84,1 mill. Til dækning af udgifterne til de afsluttede fredsbevarende operationer i Mellemøsten og Congo manglede FN \$ 37,9 mill., medens regnskabet for Cypren-styrken ved udløbet af dennes mandat pr. 15. december 1968 skønnedes at ville udvise et underskud på ca. \$ 12 mill. Generalsekretæren bemærkede i denne forbindelse, at de lande, der konsekvent har efterkommet FN's anmodninger om tropper og anden støtte, kommer til at bære en helt uforholdsmæssig del af omkostningerne, medmindre nye frivillige bidrag indgår.

Forløbet af den generelle debat, hvori et stort antal af medlemslandene deltog, adskilte sig ikke nævneværdigt fra de seneste års debatter. Hovedemnerne var også i 1968 den fortsatte vækst i FN's budget og forøgelsen af personalet, organisationens økonomiske vanskeligheder og de kontroversielle udgiftsposter på budgettet, særlig bevillingerne til de tekniske bistandsprogrammer, til amortisation og forrentning af obligati-

tionslånet og til finansiering af FN's Korea-kommission. I en lang række indlæg såvel fra vestlige som østlige lande udtryktes foruroligelse over de stadig stigende udgifter til administration og bekymring over, at det fortsat ikke var lykkedes at tilvejebringe den fornødne koordination på budget- og planlægningsområdet mellem organisationens forskellige enheder, hvilket ofte resulterede i for ringe udnyttelse af såvel penge som personel. Udviklingslandene understregede gang på gang vigtigheden af FN's virke på det sociale og økonomiske område og modsatte sig ethvert forsøg på at bremse væksten i budgettet, der efter disse landes opfattelse ville være ensbetydende med en mindre effektiv indsats af organisationen på dette felt.

I et dansk indlæg i debatten udtryktes tilslutning til det foreliggende budgetforslag som revideret af Det rådgivende udvalg for administrations- og Budgetspørgsmål, ligesom man støttede et af dette udvalg fremsat forslag om en tilbudsstående undersøgelse af personaleforholdene samt generalsekretærens forslag om en generel 5 pct.s lønforhøjelse for visse kategorier af FN-funktionærer. Der omtaltes endvidere langtidspanlægningen på budgetområdet og organisationens finansielle krise, i hvilken forbindelse det henstilledes, at flere medlemslande i lighed med Danmark ydede frivillige bidrag til at afhjælpe organisationens økonomiske vanskeligheder.

Debatten om budgettet for lønudgifter (sektion 3 i budgettet) koncentrerede sig dels om spørgsmålet om en generel 5 pct.s lønforhøjelse for visse højere kategorier af sekretariatspersonalet, dels om de af generalsekretæren foreslåede personaleudvidelser i 1969.

Resolutionsforslaget om en 5 pct.s lønforhøjelse for visse højere kategorier af sekretariatets personale pr. 1. januar 1969 anbefaledes, såvel af generalsekretæren som Det rådgivende udvalg for administrations- og Budgetspørgsmål og af Det rådgivende råd for internationale Embedsmænd (ICSAB). Sidstnævnte råd gik i øvrigt i sin beretning ind for, at fremtidige lønfastsættelser gøres mindre afhængige af sammenligninger med lønniveauet i enkelte medlemslande. I stedet vil man søge at opstille en række nye principper for beregning af lønninger baseret på begrebet „verdensmarkedets satser“ for